

at en handel bliver indgået. Jeg husker en tidligere erhvervsminister, der var medlem og fortsat er medlem af partiet CD, og som slog et stort slag i bordet for, at vi nu skulle noget af alt det administrative bøvl til livs. Man var imod bøvlet og bureaukratiet i virksomhederne, men ikke desto mindre ser vi jo altså, at selv samme parti i dag står og roser det her lovforslag. Og vi ser, at Venstre og De Konservative, der også er imod, at virksomhederne skal have alt det her administrative bøvl, også står og roser de dele af forslaget. Det undrer vi os over i Frihed 2000; vi troede faktisk, at partierne og politikerne mente det alvorligt, når de sagde, at vi skal alt det her bøvl til livs. Ikke desto mindre ser det ud til, at lovforslag nr. L 213 kan blive vedtaget med et meget stort flertal. Det undrer vi os over, fordi der er tale om yderligere bøvl, og det kunne vi lige så godt have været foruden.

Det går helt galt, når vi kigger på afsnittet om uanmodet markedsføring. Det er efter vores opfattelse et helt umuligt kapitel; det er alt for stramt, det er alt for snævert, og det er alt for bureaukratisk bygget op. Den fremtidige procedure bliver, at hvis man ønsker at markedsføre et produkt over for en kunde, skal man starte med at sende et brev til kunden, hvor man gør opmærksom på, at man gerne vil have lov til at markedsføre et produkt, men at man selvfølgelig ikke kan omtale, hvad det er for et produkt, og heller ikke skrive, hvad firmaet hedder, for så har man jo allerede markedsført produktet, så her er altså et blankt stykke papir. Hvis kunden ikke ønsker at modtage yderligere information, kan han ringe på et bestemt telefonnummer eller sende et brev til en postboks og sige, at han ikke ønsker yderligere materiale derfra. Først derefter kan virksomheden så begynde at sende materiale ud, der handler om, hvad produktet egentlig er.

De eneste, det her er til gavn for, er postvæsenet, som kan se, at portoindtægterne simpelt hen vil blive fordoblet. Det er ganske urimeligt, at man laver det så bureaukratisk og så firkantet, og jeg tror heller ikke på, at man vil kunne gennemføre det i virkelighedens verden.

I vores naboland Sverige, som vi jo altid har kaldt for Forbudssverige, og som vi altid har hånet lidt for, at derovre er der ingenting, der er tilladt, har man ikke gennemført de her ting. Der har man sagt som så: Markedet regulerer sig selv. Og det gør markedet; der er jo ingen virksomheder, der har nogen som helst interesse i at genere kunderne. Hvorfor i alverden

skulle et firma genere sine kunder? Det vil jo kun skræmme kunderne væk. Virksomhederne vil gerne have kunder ind i butikken, og det vil sige, at virksomhederne kun er interesserede i at markedsføre sig over for dem, der er potentielle kunder, og som har lyst til at være kunder. Derfor er alle disse meget firkantede regler, som man her i lovforslaget har stillet op, ikke hensigtsmæssige.

Vi glæder os meget til at se høringssvarene, og vi glæder os meget til den debat, der kommer på baggrund af det her lovforslag. Vi er ret overbeviste om, at ministeren, regeringen, er gået for langt i sit lovforslag. Det er for stramme regler, det er for bureaukratiske regler, og det her vil alt andet lige give mere bøvl, end det afskaffer. Jeg troede egentlig, at det også var regeringens politik, at vi skulle prøve at afskaffe noget af bøvlet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for en meget positiv modtagelse af lovforslaget her, måske lige med sidste ærede taler som en undtagelse fra det positive i, at vi her får indført en række forbrugerbeskyttelsestiltag, som også er fremmet af det samarbejde, vi har i Europa også på det forbrugerpolitiske felt.

Her får vi så indsat en række bestemmelser i dansk ret, som også er knyttet til en række EF-direktiver, som altså alle har til formål at give forbrugerne en beskyttelse, når vi taler om fjernkommunikationsmedier, herunder de mange nye medier, vi har fået i forbindelse med udviklingen af vores land som et informations-samfund eller et kommunikationssamfund.

Det her drejer sig i al sin enkelthed også om, som fru Dorte Bennedsen var inde på, at få en god opførsel i den måde, hvorpå man henvender sig til hinanden som erhvervsdrivende over for kunderne i den virtuelle verden i cyberspace.

Den konservative ordfører var inde på, at nogle af de her færdselsregler, som man kunne kalde dem, for god opførsel i den virtuelle verden, måske ikke ville være i overensstemmelse med regeringens andre initiativer for IT-samfundet. Der må jeg sige som tidligere minister med ansvaret for regeringens første handlingsplan for Danmark som informationssamfund, at der er meget god overensstemmelse. Det har altid været regeringens målsætning også at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse i informationssamfundet.